

Parasja Lech Lecha - index

Tora -

Samenvatting Genesis 12:1–17:27 (Lech Lecha)

1. Roeping van Abram (Genesis 12:1–9)

- God roept Abram om zijn land, familie en huis te verlaten en naar een onbekend land te trekken.
- God belooft hem tot een groot volk te maken, hem te zegenen en dat in hem alle volken gezegend zullen worden.
- Abram gehoorzaamt, vertrekt met Sarai en Lot, en komt aan in Kanaän.

2. Egypte en Sarai (Genesis 12:10–20)

- Door hongersnood trekt Abram naar Egypte.
- Uit angst zegt hij dat Sarai zijn zus is. Farao neemt haar in huis, maar God straft Farao met plagen.
- Farao stuurt Abram en Sarai weg.

3. Scheiding van Lot (Genesis 13)

- Abram en Lot scheiden vanwege ruzie tussen hun herders.
- Lot kiest het vruchtbare gebied bij Sodom; Abram blijft in Kanaän.
- God bevestigt opnieuw Zijn belofte aan Abram.

4. Oorlog en redding van Lot (Genesis 14)

- Lot wordt gevangen genomen tijdens een oorlog tussen koningen.
- Abram bevrijdt hem met een klein leger.
- Abram weigert buit van de koning van Sodom, maar ontvangt zegen van Melchizedek, koning van Salem.

5. Gods verbond met Abram (Genesis 15)

- God belooft Abram een erfgenaam en talrijke nakomelingen.
- Abram gelooft God, wat hem als gerechtigheid wordt gerekend.
- God sluit een verbond met Abram en voorspelt de slavernij en bevrijding van zijn nageslacht.

6. Hagar en Ismaël (Genesis 16)

- Sarai stelt haar slavin Hagar voor aan Abram om een kind te krijgen.
- Hagar wordt zwanger, maar vlucht na conflict met Sarai.
- Engel van de HEER verschijnt aan Hagar en belooft haar zoon Ismaël.
- Ismaël wordt geboren toen Abram 86 jaar was.

7. Verbond van besnijdenis (Genesis 17)

- God bevestigt Zijn verbond en verandert Abrams naam in Abraham (“vader van vele volken”) en Sarai in Sara.
- God belooft een zoon bij Sara: Isaak.
- Besnijdenis wordt ingesteld als teken van het verbond.
- Abraham besnijdt zichzelf, Ismaël en al zijn mannen.

Parasja Lech lecha Haftara

Samenvatting Jesaja 40:27–41:16

1. God ziet je niet over het hoofd (40:27–31)

- Israël klaagt: “Mijn weg is voor de HEER verborgen.”
- God antwoordt: Hij is eeuwig, almachtig, en onvermoeibaar.
- Hij geeft kracht aan wie moe zijn; wie op Hem hopen, zullen opvliegen als arenden, rennen zonder uitputting.

2. God roept de volken bijeen (41:1–7)

- De volken worden opgeroepen om samen te komen en stil te zijn voor God.
- God spreekt over Zijn macht om koningen te verwekken en geschiedenis te sturen.
- Mensen proberen afgoden te maken, maar die zijn niets vergeleken met de levende God.

3. Israël is niet vergeten (41:8–13)

- God herinnert Israël eraan dat zij Zijn uitverkoren volk zijn, nakomelingen van Abraham.
- “Vrees niet, want Ik ben met u,” zegt de HEER.
- Hij belooft hen te sterken, te helpen en vast te houden met Zijn rechterhand.

4. Overwinning op vijanden (41:14–16)

- Israël wordt aangesproken als “wormpje Jakob” – klein en kwetsbaar – maar God zal hen tot een machtig instrument maken.
- Ze zullen hun vijanden verslaan zoals men kaf wegvaagt in de wind.
- De HEER is hun Verlosser, de Heilige van Israël.

Deze tekst is een prachtige haftara bij Lech Lecha, waarin God Abraham roept. Hier roept Hij Israël opnieuw: niet tot vertrek, maar tot vertrouwen.

Parasja Lech Lecha NT

Samenvatting Romeinen 4:1–25

1. Abraham werd gerechtvaardigd door geloof, niet door werken (vers 1–8)

- Paulus stelt dat Abraham niet door zijn daden gerechtvaardigd werd, maar door zijn geloof.
- “Abraham geloofde God, en het werd hem tot gerechtigheid gerekend.”
- Ook David spreekt over de gelukzaligheid van wie door genade gerechtvaardigd wordt, niet door verdienste.

2. Geloof is voor iedereen – besneden en onbesneden (vers 9–17)

- Paulus benadrukt dat deze rechtvaardiging niet alleen voor Joden is (besnedenen), maar ook voor heidenen.
- Abraham werd gerechtvaardigd vóór zijn besnijdenis, zodat hij vader kon zijn van allen die geloven.
- Gods belofte aan Abraham – dat hij erfgenaam van de wereld zou zijn – kwam door geloof, niet door de wet.

3. Geloof in het onmogelijke: Abraham en Sara (vers 18–22)

- Abraham geloofde dat hij op hoge leeftijd nog vader zou worden, ondanks Sara's onvruchtbaarheid.
- Hij twijfelde niet aan Gods belofte, maar werd versterkt in zijn geloof en gaf God eer.
- Daarom werd zijn geloof hem tot gerechtigheid gerekend.

4. Toepassing op ons: rechtvaardiging door geloof in Jezus (vers 23–25)

- Wat voor Abraham gold, geldt ook voor ons: wie gelooft in God, die Jezus heeft opgewekt uit de dood.
- Jezus werd overgeleverd om onze zonden en opgewekt tot onze rechtvaardiging.

Deze passage sluit prachtig aan bij Genesis 15 en de roeping van Abraham in Lech Lecha.